

عنوان مقاله:

اوتیسم: از تشخیص تا درمان از دیدگاه عصب شناختی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

کامران یزدان بخش - استادیار روانشناسی شناختی دانشگاه رازی کرمانشاه

سوگند قاسم زاده - استادیار روانشناسی دانشگاه تهران.

طیبه تازیکی - دانشجوی دکترای تخصصی روانشناسی

خلاصه مقاله:

اختلال طیف اوتیسم، از اختلالهای عصبی رشدی، رو به افزایش است که با نقص ارتباطی اجتماعی و رفتارهای تکراری و علایق محدود همراه است. هدف از پژوهش حاضر بررسی اختلال طیف اوتیسم از تشخیص تا درمان از دیدگاه عصبشناختی است. از این دیدگاه اوتیسم ناشی از عوامل ژنتیکی و محیطی است، که تا پیش از 3 سالگی قابل تشخیص است. اندازهگیری دور سر، آزمایشهای ژنتیکی، بررسیهای کروموزومی، اندازهگیری سطح انتقال-دهنده عصبی سروتونین، گابا و اکسیتوسین، و اندازهگیری سرعت پاسخ به محرک، از روشهای تشخیصی عصب- شناختی این اختلال است. نظریه مغز مردانه مفرط، وجود حالت افراطی از مغز مردانه، ساختمان نورولوژیکی مغز تفاوت نورولوژیکی مغز اوتیسم و نظریه نقص در عملکرد اجرایی نیز نقص در کورتکس پیشپیشانی در اختلال طیف اوتیسم را در توجیه اوتیسم مطرح میکند. مهمترین درمانهای عصبشناختی اوتیسم میتوان به دارو درمانی، رژیم غذایی، درمان یکپارچگی حسی، حرکتدرمانی، موسیقی درمانی، و درمان با استفاده از حیوانات اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

اختلال طیف اوتیسم، تشخیص، درمان، عصبشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/598832>

